

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Urszula Iwanowska

Sędziowie: SA Jolanta Hawryszko

del. SO Beata Górską (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2013 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przy udziale zainteresowanego M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne,

na skutek zażalenia odwołującego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 września 2012 r., sygn. akt VII U 2292/12,

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Urszula Iwanowska del. SSO Beata Górską

Uzasadnienie:

Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 2 lutego 2012 r. ustalającej podstawę wymiaru składek z tytułu podlegania ubezpieczeniom przez M. D. w okresach wskazanych w decyzji. Odwołująca wniosła o przesłuchanie w charakterze świadków pracowników zatrudnionych w jednostce spółki w S..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości.

Postanowieniem z dnia 27 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uznał się niewłaściwym miejscowo do rozpoznania sprawy i przekazał sprawę zgodnie z właściwością Sądowi Okręgowemu w Warszawie. Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2013r. sprostował błąd bowiem właściwym jest Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, jako zainteresowanego w sprawie wskazał M. D..

Powołując treść art. 461 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zważył, że odwołujący - Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ma swoją siedzibę w W., dlatego właściwy do rozpoznania sprawy jest Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, któremu na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. sprawa została przekazana do rozpoznania.

Z powyższym postanowieniem nie zgodziła się odwołująca spółka.

Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 461 § 2 k.p.c. poprzez błędną jego wykładnię i zastosowanie podnosząc, że w momencie

przeprowadzania kontroli ZUS i sporządzania protokołu kontrolnego pracodawcą ubezpieczonego był Zakład (...) z siedzibą w S.. Decyzje organu wydane zostały przez inspektorat ZUS w S. i dopiero na etapie odwołań od tych decyzji do sądu uległ zmianie pracodawca, którym stała się (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Wskazując na powyższe odwołująca spółka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione, albowiem w procedowaniu sądu pierwszej instancji zakończonym zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 września 2012 r. Sąd Apelacyjny nie dostrzega błędów, które pozwoliłyby na uwzględnienie podnoszonych w zażaleniach zarzutów.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych – jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej – właściwy jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania (siedzibę) strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy (art. 461 § 2 k.p.c.). Cytowana regulacja, przy uwzględnieniu treści art. 461 § 2¹ oraz § 2² określa swego rodzaju właściwość wyłączną w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, którą może modyfikować tylko zastosowanie § 3 tego przepisu, a także postanowienia przepisów szczególnych odnoszących się do systemu ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 200 § 1 k.p.c. sąd, który stwierdzi swą niewłaściwość, przekaze sprawę sądowi właściwemu. Postanowienie sądu może zapaść na posiedzeniu niejawnym.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy, postępowanie sądowe zostało zainicjowane odwołaniem Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. od decyzji organu rentowego z dnia 2 lutego 2012 r. ustalającej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie M. D. podlegającego ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.. Jednocześnie z informacji i dokumentów przedłożonych do akt sądowych przez odwołującą się spółkę wynika, że mocą uchwały nr (...) zarządu Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z dnia 15 grudnia 2011 r., z dniem 1 stycznia 2012 r. wprowadzono strukturę jednego pracodawcy w Przedsiębiorstwie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i pracodawcą dla wszystkich pracowników spółki została Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Pracownicy, dla których pracodawcą przed powyższą zmianą była między innymi (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Zakład (...) w S. przeszli do wymienionego wyżej pracodawcy z dniem 1 stycznia 2012 r. w trybie art. 23¹ kodeksu pracy.

W obliczu powyższych niekwestionowanych faktów, w szczególności przyjmując, że stroną odwołującą się od decyzji wydanej przez organ rentowy w dniu 2 lutego 2012 r. jest Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., nie sposób czynić Sądowi Okręgowemu zarzutu niewłaściwego zastosowania art. 461 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy w Szczecinie trafnie uznał się za niewłaściwy miejscowo i orzekł o przekazaniu sprawy do rozpoznania właściwemu Sądowi Okręgowemu Warszawa – Praga w Warszawie.

Na marginesie należy tylko podnieść, tak jak to już było podnoszone w analogicznej sprawie o sygn. AUz 73/12, że strony postępowania mogły skorzystać z możliwości przewidzianej przez ustawodawcę w art. 461 § 3 k.p.c. i złożyć we właściwym uzasadniony wniosek o przekazanie sprawy do sądu równorzędnego ze względów celowościowych.

W postanowieniu z dnia 27 września 2012r. na skutek niedokładności pisarskiej pominięto wskazanie uczestnika postępowania M. D. co zostało sprostowane przez Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 19 czerwca 2013r.

Zgodnie z treścią art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. Sąd może z urzędu sprostować w postanowieniu niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Nadto art. Art. 477¹¹ § 1 k.p.c. stanowi, że stronami są ubezpieczony, inna osoba, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja, organ rentowy i zainteresowany.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 350 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. Sąd Okręgowy słusznie orzekł o sprostowaniu orzeczenia.

Z wyżej podanych przyczyn, uznając zażalenie za niezasadne, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak wyżej.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Urszula Iwanowska del. SSO Beata Górka